

Dinema polybulbon (Sw.) Lindl

Synoniem: Epidendrum polybulbon Sw.

Vindplaats;

Zuid Mexico, Guatemala, Honduras en op de eilanden Cuba en Jamaica.

Omschrijving;

Kleine pseudobulben van hoogstens 22 cm lengte zitten op afstanden van ca. 3 cm verspreid op een, soms sterk vertakte wortelstok.

De bulben hebben meestal 2 glimmende leerachtige bladeren van ongeveer 7 cm lengte. De vliezige scheden om de wortelstok verkleuren op den duur tot bruin.

De plant heeft een uitgesproken neiging tot klimmen en hecht zich vast aan bomen en rotsen met de vele worteltjes, die op de geledingen van de wortelstok ontspruiten. Door deze verspreide groeiwijze vormt de plant in de natuur vaak grote plakATEN.

De bloeistengel, die in het najaar verschijnt tussen de 2 bladeren, vormt een enkele bloem, naar verhouding van de plant vrij groot nl. 3 cm doorsnee. De petalen en sepalen hebben een gele grondkleur waarop bruine- soms roodbruine strepen. De lip is lichtgelig tot wit met een geelbruine overlangse streep in het midden en heeft gegolfde randen.

Cultuur;

Een plant voor een omgeving met een gematigd- tot warm- gematigd klimaat op een zeer lichte plaats.

Door de verspreide groeiwijze verdient het kweken op een varenblokje, stammetje of stuk kurkschors de voorkeur boven potcultuur.

De groeitijd begint in het voorjaar met de vorming van nieuwe scheuten. In deze periode moet de plant normaal enige keren per week gegoten worden en kan heel goed om de 14 dagen vloeibare mest verdragen.

In het najaar ontstaan de bloeistengels. De licht welriekende bloemen gaan over de hele plant ongeveer tegelijk open en kunnen weken lang goed blijven.

Na de bloei komt een tijd van zeer matig gieten die de gehele winter aangehouden moet worden - totdat in het voorjaar de groei weer begint.

Ook voor huiskamerkwekers, bij een raam op het oosten bijvoorbeeld of in een lichte serre zal deze kleine orchidee geen problemen opleveren, mits men de nodige warmte en luchtvochtigheid kan verschaffen.

september 1976

